

Kader Buymuş Diyemezsin

– redfer · 27 Aralık 2024

Peygamberimiz H.Muhammad Mustafa (s.a.v)in hatırasına ithafen
Hayat hikayesinin 68.bölümü

bir alın yazısı bu
var ile yok tarihleri arasında bir sınanma
hani bilinmeyen ellerde
iç içe daireler çizen pergellerin
birbirine ne yakın
birbirine ne uzak
çizgileri var ya

ezelden ebede olmuş ve olacakların
çetelesi onlar
zamanın ve mekanın
şartların ve konumların
sebeplerin ve sonuçların çizelgesi onlar
hayır ile şer arasında bize tertiplenmiş bir kez
iyiye şükür
kötüye hamt

iyiler de, kötüler de
miras olur bazen
devralınır geçmişten
potasında hayatı damıtır durmadan
ıssız sokakların açık avuçlarına çizilince rotalar
yalnızlıklar sağanak olur birden

bazen bir uzayışın salıncağında
beklemeyi beklemek düşer
bazen kaskatı duvarlarla örülür
özgürlüklerimizin her ciheti
zaman gün olur
gölgesine düşman olan uygun adımlarla
yürünür umutsuzca

dengesiz dalgalar vurur kıyılarımıza
zamansız fırtınalara tutuluruz
akıl edemeyiz bir türlü
karanlığa tüneller açabilmeyi
ilk ışıklara teşne seher güllerince
yüreklerimizi al al kanatmayı

bazen olmayan kervanları bekleye bekleye
yitirdiğimiz umutlarımızı
yıldızsız ve aysız gecelerde
bize elleri bağlı beklemek düşer.
sen kaderi böyle belleme
sen anlayamazsın kaderi çünkü
yolculuklarını içine yapmadıkça
anlayamazsın...
kader buymuş diyemezsin

koşu varken yürümeye kader diyemezsin sen
dallarını fırtınalar
çiçeklerini ayazlar vururken
yapraklar dökmeye kader diyemezsin

ancak o vakit baht olur her dua

ancak o vakit taht olur her hayal
olmayacaksa...
ya sonumuz nice olur
nice olur ötemiz...

dünya ahiretin üzerinde incecik bir tül
ışıklar sızar oradan buraya
buradan oraya ışıklar düşer
öbür tarafa kayar ayaklarımız
gün geçtikçe
dünyada kaybederiz
elimizden çıkar sevdiklerimiz
elinden çıkacağız sevdiklerimizin
belli ki kaybedeceğiz

bilirler tarlayı ekerken görünüşte kaybedeceklerini
razıdırlar en kıymetli canlarının toprağa düşeceğine
can tohumlarını bırakırlar toprağa
bir çiftçinin umudu ile azalırlar dünyada
az alırlar dünyadan
onlar hasadı bilir
umarlar daha çoğunu

bilirler tükenenin ardında tükenmeyi
sonsuzluğa aşınadırlar sonların sonunda
ahireti gözler onlar
bu yüzden
dünyanın gözünden kurbanlar düşer toprağa
dünyayı düşürür gözlerinden kurbanlar
gözyaşı gibi
kurbanlar verir
dünyanın en değerlileri
en mümtazlar kurban diye alınır
belli ki...
her can kurban olmaya değmez

ibrahim'e ismail kurban
yakub'a yusuf
zekeriyaya yahya'sını ekte toprağa

imran meryem'i adadı
meryem isa'sını
kurban diye doğurdu

çünkü
tarlanın hasadı için
toprağa değerli tohumlar düşmeli
çünkü
dünya dünyadan ibaret değil
dünyayı dünyadan ibaret bilenler
dünyadan ötesine körelenler
hesapları tutmaz
onlar kurban pazarına gelmez
onlar hasat mevsimini bilmezler

*

peygamber efendimiz, medine'ye teşrif etti
işte bu sırada
yeni bir zümre daha ortaya çıktı
kalben inanmadıkları halde
Müslüman gözüken münafıklar

aralarında senelerce süren
dahili çarpışma ve kavgalardan bitkin düşen
medine'nin yerli kabileleri evs ve hazreç
aralarında anlaşarak
abdullah bin übey bin selül'ü
kendilerine hükümdar yapmaya karar vermişlerdi
hatta, başına giydirecekleri
hükümdarlık tacını bile sipariş etmişlerdi

ve fakat
abdullah bin übey'in hükümdar olma hayalleri
resul-i ekrem medine'ye teşrifleriyle suya düşmüştü
evs ve hazreçlilerin hemen hepsi müslüman olmuşlardı
imanlarının icabı efendimizin etrafında toplanmışlardı

bu durum reislik hayalleri suya düşen
abdullah bin selül'ün fazlasıyla ağına gitti

çevresinde fazla kimsenin de kalmadığını görünce
istemeye istemeye müslüman olmuş gözüktü
zahiren müslüman olduğunu
bunda etrafının psikolojik baskısı bulunduğunu
bizzat kendisi de ifade etmişti

müriysi gazası esnasında
muhacirlerle ensarı birbirine düşürmek için
olanca gayreti sarf etmiş
medine'ye dönersek,
izzetli ve kuvvetli olan
zelil ve zayıf olanı oradan
muhakkak sürüp çıkaracaktır
diyecek kadar da ileri gitmişti

bunun üzerine münafıklar hakkında
münafıkun süresi nazil olmuştu.
surenin nazil olması üzerine abdullah bin übey'e
ey abu hubab
senin hakkında pek şiddetli ayetler nazil oldu
resulullah'a (a.s.m.) git de,
senin için Allah'tan af dilesin denilince
şu cevabı vermişti

benim iman etmemi emrettiniz, iman ettim
malımın zekatını vermemi emrettiniz, verdim
muhammed'e secde etmemden başka
hiçbir şey kalmadı

abdullah bin übey'in
reislik tasavvurunun suya düşmesinden
ne kadar müteessir olduğunu
bunu bir türlü hazmedemediğini
şu hadise de açıkça gösterir

bir gün peygamber efendimiz
evinde hasta yatan sa'd bin ubade hazretlerini
ziyarete gidiyordu
yolda, abdullah bin übey'in evinin gölgesinde

müslüman, müşrik araplardan ve yahudilerden
bir takım kimselerle
oturmakta olduğunu görünce
selam verip yanlarına oturdu

onlara kur'an'dan bir parça okudu
iyi hareketinden dolayı
cennete kavuşulacağını müjdeledi
kötü hareketinden dolayı da
Cehenneme girileceğini anlatarak sakındırdı

peygamber efendimiz, sözlerini bitirince
abdullah bin übey şöyle dedi
ey konuşan kişi
eğer söylediklerinde doğru isen
onlardan daha güzel şey olmaz
fakat, sen evinde otur
onları, sana gelenlere anlat
sana gelmeyenlerin,
söylediklerinden hoşlanmayanların
toplantılarına gelip de onları rahatsız etme.

efendimiz
abdullah bin übey'in bu sözlerinden dolayı
son derece müteessir oldu
kalkıp oradan ayrıldı
yoluna devam ederek
sa'd bin ubade hazretlerinin evine gitti
üzüntüsünün sebebini anlatınca
sa'd bin ubade hazretleri şöyle dedi

ya resulallah
sen ibni übey'in kusurunu affet
hem onu mazur gör
sana kur'an'ı indiren Allah'a yemin ederim ki
Allah'ın iradesi sana
peygamberlik vermek suretiyle tecelli etti
halbuki, şu beldenin halkı
ibni übey'in başına taç giydirmeye

hükümdarlık sarığı sarmaya
onu kendilerine hükümdar yapmaya hazırlanmıştı

yüce Allah, size
ihvan buyurduğu peygamberlikle
onların bu tasavvurunu gerçekleştiremez hale getirince
ibni übey, bundan son derece üzölmüş
o, gördüğün çirkin hareketi
bunun için yapmıştır.

uhud harbi sırasında
abdullah bin übey'e uyararak ayrılanların sayısı
üç yüz kadardı
bin kişilik islam ordusunun üçte biri kadar
bu, elbette küçömsenecek
bir rakam değildi

bedevi diye adlandırılan çöl arapları arasında da
münafıkların bulunduğunu
kur'an-ı kerim'den öğreniyoruz

'medine çevresindeki bedeviler arasında
münafıklar da vardı
medine halkından da
münafıklıkta inat edenler vardır ki
onları sen bilmezsin
ancak biz biliriz'

bütün bu münafıklar aynı vasıfları taşıyorlardı
birinci vasıfları
kalplerinde olmayarı ağızlarıyla söylemekti
içten inanmadıkları halde
inanmış gibi görünmeleri idi
böyle görünerek
müslömanlar arasına sokuluyorlar
onlarla düşöüp kalkıyorlar,
suret-i haktan görünerek
onları şöpheye düşöürecek şeyler soruyorlardı

bütün maksat ve gayeleri
müslümanları fesad ve tefrikaya götürecek
fikirler geliştirmek
efendimizi yalan dolan binbir türlü iftiralarla
müslümanlar nazarında küçük düşürmekti

bu menhus emellerinin gerçekleşmesi için
her türlü yola başvuruyor
her şeyi mübah sayıyorlardı
bu uğurda tevessül etmeyecekleri adilik
sahtekarlık yoktu

resul-i ekrem bunlara karşı takındığı tavır
takip ettiği siyaset
oldukça düşündürücü ve ibretlikti
islam kalesini içten sarsmak
sinsi gayesine matuf faaliyetleri
efendimize bir çok defalar intikal etmişti
peygamberimiz derhal harekete geçip
bu tür faaliyetlerde bulunanları
huzuruna celp ederek sorguya çekiyordu

onlar, her defasında
hiç bir zararlı faaliyette bulunmadıklarını
suçsuz olduklarını söylüyorlardı
arkasından da kelime-i şehadet getirerek
mü'min ve müslüman olduklarını tekrarlıyorlardı

efendimiz ibn-i übey'i huzuruna çağırılmış
bana haber verilen sözleri
sen mi söyledin diye sormuştu
übey'in cevabı aynen şu olmuştu
hayır...sana kitabı indirmiş olan
Allah'a yemin ederim ki
ben, o sözlerin hiçbirini söylemedim
zeyd muhakkak yalancıdır.

kur'an-ı kerim,
münafıkların bu tarz davranışlarına

şu ayetiyle işaret eder
'münafıklar sana geldiklerinde
şehadet ederiz ki
şüphesiz sen Allah'ın eesulüsün dediler
Allah bilir ki sen elbette O'nun resulüsün
münafıkların yalancı olduklarına da
Allah şahittir'

onlar, suçlarını inkar ederken,
inen vahiy, bu suçları işlediklerini
yalan söyleyerek bu suçlarını
inkar etme yoluna gittiklerini
efendimize bildiriyordu
buna rağmen resul-i ekrem onlara karşı
sabır,müsamaha ve aflu mukabele ediyordu

münafıklar zümresinin belli başlı vasıflarından biri de
iman edenlere rastladıklarında inandık derler
şeytanlaşmış reisleri ve arkadaşlarıyla baş başa kalınca da
aslında biz sizinle beraberiz
onlarla sadece alay ediyoruz derler
yaptıkları bu iki yüzlülükle iftihar ederlerdi

bu vasıflarını apaçık gösteren bir misali,
bizzat reisleri abdullah bin übey göstermişti
bir gün avanesiyle sokağa çıkmışlardı
ashab-ı kiramdan bir kaç kişinin
karşidan gelmekte olduğunu görünce übey,
bakınız ben bu gelenleri
başınızdan nasıl savacağım. der

yaklaştıkları zaman da
hz. ebu bekir'in elini tutar
merhaba beni temim efendisi
resulullahın mağaradan arkadaşı
nefs ve malını resulullah uğrunda
seve seve sarf etmiş bulunan siddik

sonra hz. mmer'in elini tutar

merhaba beni adiyıy efendisi
dininde kuvvetli
nefs ve malını resulullah uğrunda
esirgememiř bulunan hz. faruk

sonra hz. ali'nin elini tutar
merhaba resulullahın amcazadesi, damadı
resulullahtan sonra
bütün beni hařim'in efendisi

hz. ali bu riyakarlığa dayanamayıp
ey übey.. Allah'tan kork, münafıklık etme
çünkü, münafıklar
Allah'ın en şerir mahlaklarıdır

bunun üzerine übey
ey abu'l-hasan
benim hakkımda böyle mi söylüyorsun
vallahi, bizim imanımız sizin imanınız gibi
bizim tasdikimiz sizin tasdikiniz gibidir
deyip ayrılır
sonra da arkadaşlarına dönerek
gördünüz mü nasıl yaparım
işte siz de bunları görünce benim gibi yapınız ...

dahili düşmanın zararı daha şiddetli olur
zira içteki düşman kuvveti dağıtır, cesareti azaltır
hariçteki düşman , aksine tesanüt ve salabeti artırır
bu sebeple kur'an-ı azimüşşan
münafıklar üzerinde çokça durmuřtur

mü'min ve müslümanların onlara karşı
daima uyanık bulunmaları
onların oyunlarına gelmemeleri hususunda
bir çok ikazlar yapılmıştır

Cenab-ı Hakkın bildirmesiyle
resul-i ekrem onları tanıyordu
bazı sahabilere de bildiriyordu

ancak umuma açıklamıyordu
kabahatlarını da açıktan açığa yüzlerine vurmuyordu

peygamberimiz (s.a.v.)in bu tarz davranmasında
göz önünde tuttuğu mühim bir husus daha vardı
o da onların işledikleri kötülüklerden
fesat ve nifak hareketlerinden
tedricen vazgeçmeleri ihtimali idi

bazen kötülük açığa vurulmazsa
zamanla ortadan kalkması ihtimali vardı
fakat, teşhir edildiği takdirde
kötülüğü yapan kimsenin hiddetini tahrik eder
fenalığı daha da fazla yapmasına sebep olur

peygamber efendimiz
kur'an'ın bu hususta ortaya koyduğu
münafıkların vasıflarından bahsedip
şahıslarını tayin etmeme tarzını tatbik ediyordu

islam muhitinde ve islami hükümler altında
büyüyecek olan evlatlarından
ciddi müminlerin yetişmesine imkan tanımak
onların, kalben inanmadıkları
ilahi hükümleri zahiren yaşamak suretiyle
duydıkları manevi sıkıntı ile baş başa bırakmak
bundan pişman olup
halis müminler safına geçmelerini
temin edebilmektir

redfer